

Forfatter: Schandorph, Sophus

Titel: Udrag fra EN EKSILERET STUDENTS HÆNDELSER

Citation: Schandorph, Sophus: "Fortællinger", i Schandorph, Sophus: *Fortællinger*, 1901, s. 71.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-schandorph01val-shoot-idm139737874275920/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Fortællinger

Replikker: — Jeg bryder mig Fanden om Justitsraaden og -- Ja han har ogsaa vist, at han bryder sig Fanden om Dem; — I er nogle Nikkedukker — og De er en Krakiler, der altid vil være i Position — Opposition, sagde Apotekeren; hvad skal vi med Gas, naar vi saa mange Aar har brugt Tran? — Det er et dumt, reaktionært Ræsonnement o. s. v. o. s. v.

Denne Diskussion var mig lige saa utaalelig som den lærde Jurists Tale ved Studentergeneralforsamlingen. Jeg greb til at anvende et af de faa kunstneriske Talenter, hvoraf jeg er i Besiddelse, og som jeg i sin Tid producerede i Anledning af den nysnævnte Orator, nemlig træffende at efterligne to Kattes nætligge Mjaven. Der indtraadte en pludselig Stillehed. Først betragtede mit Publikum mig med forhøvede Blikke, men i Stedet for at forarge sig som de unge københavnske Videnskabsdyrkere, udbrodt det kort efter i en unison Latter og Bravoraab.

— Det gør han sgu godt — det er min Salighed brillant. — Det er akkurat som Deres Katte, Stang, som jeg hver Nat kan høre ind i min Gaard. — En Omgang af samme Slags, Lise, raabte Handrup, idet han slog mig kraftig paa Skulderen og sagde: De er, hvad jeg kalder en rigtig gemytlig Karl. — Ja De slipper ikke for at besøge mig, sagde Apotekeren. — Ja, De ser vel ogsaa en Aftenstund ind til mig, sagde den ene Købmand, — Visit behøver De ikke at gøre, for det betragter jeg som Narrestreger.

Alene Brændevinsbrænderen — det bemærkede jeg først nu — blev gnaven. Han tog sin Hne og gik, idet han snærrøde: Naar rigtige Katte bær sig saadan ad, ærgrer man sig, men naar et Menneske gør det, saa griner man. Saadan nogle Drengestreger. — Resten af Aftenen gik hen med gemytlig Smaasnakken uden Ondskab eller Stiklerier. Men jeg følte, at nu havde jeg vundet Anseelse hos fire af Byens betydeligste Mænd, thi da vi skiltes ad uden for Døren, og Hr. Handrup tog mig under Armen, som han gentagne Gange klappede, hørte jeg den ene Købmand sige til Apotekeren: Det er rart, at vi har faaet saadan et dannet Menneske til Byen.

Saaledes endte den Fest, som jeg havde villet fejre min Omvendelse med. Carlsen — jeg tror ikke, jeg har den mindste Sans for Moralen. Hiils Vennerne og læs dette Brev, som er blevet en hel lille Bog, op for dem. Apropos, hvis Du tror, at et eller andet Blad vil optage denne Skrivelse som Feuilleton, saa skænker jeg Dig det mulige Honorar, for at Du for det kan købe

Dig en ny Hat, som Du højlig trænger til; værre Bør end den, Du havde, da jeg sidst saa' Dig, har jeg aldrig i mit Liv set.

Din
Ludvig Hellberg.

II.

Nr., d. 4. Juni 18 . .

Du, Carlsen! Jeg kan ikke holde ud at drikke mere med Forligelseskommissæren. Du véd af egen Erfaring, at jeg ikke har været kræsen i Valget af min Omgang, maaske af den Grund, at jeg indsaa', at ingen ordentlige Mennesker i Længden vilde omgaas mig. Carlsen, det er skrækkeligt at være saa daarlig begavet, som jeg er. Naar det enkelte Gange hændtes mig i København at komme sammen med jævnaldrende, om hvem andre og de selv mente, at de havde videnskabelig eller æstetisk Interesse, sad jeg altid som en Klodrian og gloede, og naar jeg for Skams Skyld syntes, at jeg skulde give mit Besyv med i Laget, saa enten lo de eller blev forargede, thi de forudsatte altid, at det var noget sjofelt, jeg sagde; og Gud skal vide, at jeg gjorde mig al mulig Umage for at sige noget, der havde et filosofisk Tilsnit. Har jeg nu Ret til at finde Hr. Håndrup for simpel til min Omgang? Men nu har han siden vort første Bekendtskab bestandig gentaget den samme Liste over sine Bedrifter og sin Trang til at skabe et Fremskridtsparti her i Byen. Forleden Aften var jeg da i fint Selskab hos Apotekerens. Der var hverken morsommere eller kedeligere end i de københavnske Selskaber, hvor jeg har været. Apotekerens Datter er en rigtig køn Pige, og hun kunde vist være ret morsom at tale med, men hun troede formodentlig, at hun skulde tale om Litteratur, Teater og deslige Materier med den københavnske Videnskabsdyrker (under denne Titel udbragte Apotekerens min Skaal og kom med nogle gale latinske Citater). Da jeg aldrig læser en Bog eller ser en Komædie for at kritisere dem, men kun for at more mig, har jeg aldeles ikke de sædvanlige kritiske Kategorier fra Aviserne til min Raadighed, saa jeg gjorde kun en daarlig Figur og blev som Æstetiker rent stukken ud af en fejende Fuldmægtig paa Amtstuen. Han kunde udvikle, hvorledes den og den havde vellykkede Momenter i sit Spil, at den og den Roman manglede plastisk udformede Karakterer, det